

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 11

Evangelický farář Vladimír Míčan podnikl v roce 1934 cestopisnou výpravu do Bulharska, aby navštívil místa, kde žili čeští a slovenští osadníci. Svoje poznámky z cesty vydal v útlé knížce *Nevratem v nový svět*, která v roce 1934 vyšla nákladem časopisu *SVĚTLO A PRAVDA* v *Knižnici Biblické jednoty v Brně*.

Z této publikace zveřejňujeme část, která se týká osadníků ze Svaté Heleny kteří založili českou vesnici Vojvodovo v Bulharsku. Zde je jedenáctý díl úryvku z knihy *Nevratem v nový svět*:

VLADIMÍR

MÍČAN

Hegram v nový svět

O českoslov. osadnících v Bulharsku -

Něco o českoslováčích v Jugoslavii a Maďarsku

BIBLICKÁ JEDNOTA

Kč 11-

Československá škola doplňovací ve Vojvodově je přechodným útvarem školním ku příští samostatné škole české. Český učitel učí českému jazyku na místní státní škole bulharské a pořádá jazykové kurzy pro mládež škole odrostlou.

Za účasti členů z obou církví založen byl místní školní výbor, jehož hlavním úkolem jest učiniti českou školu samostatnou.

Zrušením progymnasia ve Vojvodově je nuceno 27 dětí docházeti do bulharského progymnasia v sousední vesnici Bukjovci¹⁸⁵⁾ asi 6 km vzdálené. Docházka v zimních měsících pro toulavé psy a často i vlky jest nebezpečná.

Pokrok školní závisí na zdravotním stavu rodičů. Děti rodičů z blízkého příbuzenského svazku (blízká krev) jsou roztržité a méně chápavé.

První večerní školu — listopad až konec března — navštěvovalo 48 hochů a 15 dívek, jak od methodistů, tak i darbystů.

Zimní večerní škola pro mládež škole odrostlou má 3 oddělení po 6 hodinách týdně. Učí se čtení, psaní, vlastivědě, počtům a zpěvu.

Stavba vlastní české školy pokročila po sklepní úroveň. Bude státi na mírném návrší nedaleko tratě úzkokolejně dráhy Červenbreg—Orechovo. (Viz poznámku 185).

Dovoz stavebnin a průvodné práce se dosud obstaraly obecnou pracovní povinností.

Budoucí samostatná česká škola má mít tři třídy: dvojtřídní školu obecnou a jednotřídní školu občanskou. Bude v ní i škola mateřská. Ke škole bude patřiti

¹⁸⁵⁾ V Bukjovci jest též poštovní úřad.

i školní zahrada a pěkné hřiště. (Podle článku Jana Findeisa ve Věstníku pro podporu čsl. škol zahraničních „Komenský“ v č. 1—2, 1930 „Vojvodovo“.)

*

Se soumrakem obešli jsme tuto úhlednou čes. vesničku a zastavili jsme se na chvíli v příbytku kazatelově.

Co lidí sem přijde! I hodža. Přišel s nezbytným fezem na hlavě. Postál jen na prahu a žadonil: „Dej mi hrníček vody.“ „Pojď jen dál.“ „Máš doma muže? Jestli nemáš, půjdu pryč.“ „Právě obědvá.“

Osmělil se a vešel.

„Cím ti mohu posloužit? Chceš povídání, mlíčko?“ „A nemáš v tom něco ze svíinského přimícháno?“

Dříve než jídlo vzal do rukou, musel se umýt. Nalila jsem mu — vypráví paní kazatelová — na umyvadlo vodu. Umyl se, a přec ještě chtěl, abych mu ruce vodou polila.

U stolu se oba mužové domluvili.

„Já kážu evangelium o Ježíši Kristu.“ „A já jsem mohamedánský kněz.“

Měl z toho zvláštní radost, že jest v domě, kde bydlí taky „kněz“. Vyložil své knížky, korálky, a když slyšel od kazatele Harmana: „My jsme Ungarci, my jsme tvoji přátelé, byl vesel.“

Dal se do zpěvu tureckých písní, vykládal mnoho, zvláště o poměru ženy k muži.

Jak přijde mohamedánský muž domů, musí ho žena pozdravit a nalít mu na ruce vody. Nikdy si nesmí na něho urputně vyjet; když jí něco vytýká, nesmí mu odpovovat, musí mlčet. Ženy nesmí mít krátký šat.

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 11

Zde si můžete stáhnout první část v PDF:

[Mican_Stranka_124](#)[Stáhnout](#)

[Mican_Stranka_125](#)[Stáhnout](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptických sborů](#)